

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2020, în cauza penală în privința lui

Zorea Doina xxxxx, născută la xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.07.2017 – 06.11.2019;

Instanța de apel: 11.01.2020 – 18.05.2020;

Instanța de recurs: 13.07.2020– 25.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 noiembrie 2019, Zorea Doina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 364¹ din Codul de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000,00 (douăzeci și cinci mii) lei.

S-a încasat de la Zorea Doina în beneficiul părții vătămate xxxxxx prejudiciul cauzat prin infracțiune în mărime de 12 207,00 (douăsprezece mii două sute șapte) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța instanța de judecată a reținut că, Zorea Doina, la data de 07.06.2018, aproximativ la orele 04:30, aflându-se în apartamentul nr. 44 de pe str. xxxxxxxx, intenționat, din interes material, tainic a sustras de la cetățeanul României Bulgaru Costel-Daniel bani în sumă de 5 000 lei, 100 roni, ceea ce conform cursului oficial al BNM la data comiterii infracțiunii constituia 427 lei, un telefon mobil de model „ASUS Zphone 3 Dual SIM”, cu două numere IMEI xxx și xxxxx, în valoare de 6 800 lei în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxxxxxxxxx și cartela SIM cu nr. xxxxxxxxxxxx și un telefon mobil de model „SAMSUNG SM-G318H” cu seria și nr.

xxxxxxx cu IMEI nr. xxxxxxxx în valoare de 1 000 lei, în care se afla cartela SIM xxxxxxx, cauzându-i astfel părții vătămate xxxxxx un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 13 207 lei.

Cauza a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ din Codul de procedură penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către av. Croitor Alexei în numele inculpatei prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să aplicată în privința inculpatei o pedeapsă mai blândă.

3.1 *În motivarea cererii de apel av. Croitor Alexei în numele inculpatei a invocat că:*

- la aplicarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.70 din Codul penal;

- urma să se i-a în considerare căința sinceră a inculpatei, care a recunoscut vina și a fost de acord la examinarea cauzei în procedura simplificată în conformitate cu art.364¹ din Codul de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2019 a fost respins ca nefondat apelul declarat de av. Alexei Croitor în numele inculpatei și menținută sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06 noiembrie 2019.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* La pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata Zorea Doina xxxxxxxxxxxxxa săvârșit anume infracțiunile pentru care a fost condamnată, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reiterat că instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatei Zorea Doina, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Instanța de apel a reținut că deși inculpata a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnată, culpa acesteia se probează prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, declarațiile părții vătămate xxxxxx, declarațiile martorului Mișcoi Marin, declarațiile martorului Șerban Maria.

În privința argumentelor apelantului în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, instanța de apel a reținut că, la stabilirea tipului și

măsurii de pedeapsă inculpatei Zorea Doina, prima instanță a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

De asemenea, prima instanță, reținând faptul că inculpata Zorea Doina se căiește sincer de cele comise, și-a recunoscut vinovăția, anterior a fost judecată proporțional și motivat a reținut de a-i stabili acesteia o pedeapsă sub formă de amendă pentru infracțiunea săvârșită.

Vis-a-vis de argumentele invocate de către apelant, instanța de apel lea apreciat ca fiind confuze și declarative, or în ședința instanței de apel s-a stabilit că prima instanță a aplicat o pedeapsă proporțională și echitabilă.

Mai mult, instanța de apel a reținut că în apelul depus, apărătorul enunță că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 70 alin.(4) din Codul penal, însă, instanța de apel reține că această normă materială se referă la o altă categorie de pedeapsă decât amenda, și anume, închisoarea, astfel, prevederile legale invocate de apărător nu sunt aplicabile speței, mai mult, atâta timp cât instanța a aplicat o pedeapsă mai blândă decât pedeapsa închisorii, iar în apelul depus se solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, însă argumentele apărării se bazează pe norme de guvernează stabilirea pedepsei închisorii, instanța de apel apreciind apelul ca fiind evaziv și nefondat.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei, prin care invocând incidența pct. 6, 8 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei în instanța de apel.

5.1 În susținerea recursului avocatul a invocat că:

- decizia instanței de apel o consideră nemotivată - nu cuprinde motivele bazate pe probatoriu cercetat în ședința de judecată;

- la stabilirea pedepsei n-a fost aplicat principiul echității pedepsei și individualizării răspunderii penale;

- la emiterea deciziei instanțele n-au ținut cont de principiul caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 al Codului penal;

- la aplicarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.70 din Codul penal;

- urma să se i-a în considerare căința sinceră a inculpatei, care a recunoscut vina și a fost de acord la examinarea cauzei în procedura simplificată în conformitate cu art.364¹ din Codul de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că recurentul invocă temei de drept *pct. 6, 8)* prevăzut de art.427 Cod de procedură penală exprimând convingerea că, *instanța de apel n-au ținut cont de principiul caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art.6 al Codului penal și că la stabilirea pedepsei n-a fost aplicat principiul echității pedepsei și individualizării răspunderii penale*, prin ce a consideră că a admis o concluzie eronată, a respins apelul inculpatului fără a se expune asupra circumstanțelor invocate, a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă Colegiul penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, deoarece aceste temeiuri sunt prezente atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept.

În opinia Colegiului penal, recurentul invocă în recurs aceleași motive pe care le-a indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelului avocatului Croitor Alexei în numele inculpatului, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Colegiul penal se va expune în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatei Zorea Doina, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recurs nu a fost motivat de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este

motivată sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Cu referire la critica invocată de recurent sub aspectul pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, Zorea Doina a fost recunoscută vinovată de către prima instanță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, totodată reținând și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Mai mult, se reține faptul că, inculpata Zorea Doina, susținută de avocatul său Croitor Alexei, în cadrul ședinței judiciare, pînă la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că *recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu*, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, *în baza art. 364¹ din Codul de procedură penală*, cerere care a fost admisă de către instanță, astfel cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ din Codul de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Colegiul penal analizând argumentele recurentului, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că, judecând apelul apărării și respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță.

Instanța de apel corect a ajuns la concluzia enunțată la *pct.4.1* din prezenta decizie, stabilind totodată că, vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin prin probele prezentate, care demonstrează vinovăția inculpatei Zorea Doina în afara oricărui dubiu rezonabil, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate.

De asemenea, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art.art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, așa cum propune recurentul, este o competență și prerogativă legală a instanțelor și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Colegiul penal, mai reține că, în esență, recurentul critică hotărârile instanțelor de fond în partea pedepsei.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate,

trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La acest capitol, Colegiul penal referitor la alegația recurentului care a invocat atât în apel cât și în cererea de recurs că *la aplicarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.70 din Codul penal*, menționează că instanța de apel corect a reținut și argumentat că această normă materială se referă la o altă categorie de pedeapsă decât amenda, și anume, închisoarea, astfel, prevederile legale invocate de apărător nu sunt aplicabile speței, mai mult, atâta timp cât instanța a aplicat o pedeapsă mai blândă decât pedeapsa închisorii, argumentele apărării sunt contradictorii și neînțelese.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că temeiurile pe care s-a bazat avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării

acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția apărării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la examinarea recursului în speță, nu și-a găsit confirmare prezența erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6, 8) Cod de procedură penală.

Reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs nu constată prezența unor erori de drept ce ar genera casarea deciziei instanței de apel sub aspectul invocat, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, impunându-se în consecință declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2020, în cauza penală în privința lui *Zorea Doina xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie